

ПРИЙШОВ ТЕБЕ Я ВКОТРЕ ПРИВІТАТИ

Ми час від часу друзів зустрічаєМ,
Приймаємо, вітаєм, пригощаєМ,
Тісні й міцні зв'язки завжди тримаєМ,
Без них життя своє не уявляєМ,
Та мало нам, отож нових шукаєМ,
А як приходить час - когось втрачаєМ,
Від серця відпустити болісно звикаєМ
Й аж до свого кінця їх пам'ятаєМ.

Багато прожили ми в дружбі разом,
І не було ні сварок, ні образИ,
Тримались купи в труднощах щоразУ,
Ця дружба нам була дорого казом,
Пройшла вона випробування часом,
Дорожимо ми нею, як алмазом.
Повірте, що кажу це не для фразИ –
В нас досвіду десятки літ в запасИ.

Минає вік вже довгий і строкатий,
Подіями всілякими багатий,
Доводиться з покірністю чекатИ,
Коли прийде вже час усе кінчатИ -
Свого майбутнього не можеш знатИ,
Але близьких нє гоже забуватИ,
Тож знов прийшов я, щоб тебе вітатИ
І довгих літ в здоров'ї побажатИ.

Автор: Остапець Володимир Степанович
Офіційний вебсайт - <https://vostos.net/>

Дата написання вірша: 2021-12-24